

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 21. april 2021
Kontor: Koncernstyringskontoret
Sagsbeh: Terese Trangbæk Døssing
Sagsnr.: 2021-0030-5770
Dok.: 1899063

Besvarelse af spørgsmål nr. 811 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 811 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. marts 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Morten Eidner

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 811 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af sit tidligere svar på REU alm. del - spørgsmål 1622 (folketingsåret 2019-20) redegøre for, om det er normalt, at det tager Erstatningsnævnet mere end 10 år at afslutte behandlingen af en sag, der udspringer af et voldeligt overfald, herunder oplyse hvor mange andre lignende sager Erstatningsnævnet er i gang med at behandle, som er lige så gamle?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Civilstyrelsen, der har oplyst følgende:

”1. Som det fremgår af Erstatningsnævnets bidrag til brug for besvarelsen af Folketingets Retsudvalgs spørgsmål nr. 165 (Alm. del (2017-2018) og nr. 870 (Alm. del (2015-2016))), kan personskader være af meget varierende karakter og spænde over hændelser, der kun har meget beskedne følger, til hændelser der har varige følger. Når der er tale om de mest alvorlige tilfælde, vil der uvægerligt gå en vis tid, før det står klart, om der i det hele taget er tale om varige følger, ligesom der vil gå tid, før det står klart, hvad skadens endelige omfang er. Sådanne skader kræver som oftest langstrakte behandlingsmæssige og arbejdsmæssige/kommunale afklaringsforløb og vil således typisk involvere både offentlige og private aktører, ligesom det undervejs i forløbet forudsætter den forurettedes aktive medvirken.

Som det også fremgår af bidragene, opgør nævnet sin sagsbehandlingstid som den tid, der går, fra nævnet har modtaget en ansøgning/genåbnet en sag, og til nævnet har truffet afgørelse i sagen, herunder den tid, der medgår i forbindelse med en eventuel forelæggelse for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Nævnets sagsbehandlingstid er derimod ikke opgjort som den tid, der går fra forbrydelsen sker/skaden indtræder, til offerets tilstand i sidste ende kan siges at være endeligt afklaret/erstatningsspørgsmålet kan endeligt afsluttes. Det skyldes, at varigheden af dette forløb afhænger af andre faktorer end Erstatningsnævnets sagsbehandling.

Nævnet har ikke den fornødne sagkundskab til selvstændigt at fastsætte et varigt mén eller en erhvervsevnetabsprocent. Som det fremgår af nævnets bidrag til brug for besvarelsen af Folketingets Retsudvalgs spørgsmål nr. 163 (Alm. del (2017-2018)), 368 (Alm. del (2016-17) samt 166 og 651 (Alm. del (2015-16))), er Erstatningsnævnets opgave i sager, hvor der fremsættes krav

om godtgørelse for varigt mén og/eller erstatning for tab af erhvervsevne, i første omgang at vurdere, om der er grundlag for at forelægge sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Hvis nævnet finder, at det er tilfældet, forelægger nævnet sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgiver en vejledende udtalelse om den eventuelle méngrad og erhvervsevnetabsprocent. I sådanne tilfælde må nævnet således afvente udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, før nævnet kan træffe afgørelse vedrørende disse krav.

Ved lov nr. 486 af 30. april 2019 om ændring af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser blev der indsat en ny bestemmelse i offererstatningsloven (§ 14, stk. 2). Bestemmelsen indebærer, at Erstatningsnævnet kan indhente udtalelse om spørgsmålet om fastsættelse af méngraden og erhvervsevnetabet fra den aktør, hvor det vurderes mest hensigtsmæssigt, herunder fordi den pågældende vurderes at kunne levere udtalelsen hurtigt. Nævnet har i den forbindelse den 1. september 2019 indgået et samarbejde med Patienterstatningen, som siden da også har afgivet udtalelser om fastsættelse af méngraden og erhvervsevnetabet i nævnets sager.

2. For så vidt angår spørgsmålet om, hvor mange andre lignende sager Erstatningsnævnet er i gang med at behandle, som er lige så gamle som den underliggende sag, kan nævnet ikke fremsøge sager ud fra, hvilke krav der er fremsat. Nævnet kan derimod fremsøge sager, som også lige nu afventer en vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Patienterstatningen om enten méngraden, erhvervsevnetabet eller begge dele. Det drejer sig pr. 25. marts 2021 om i alt 256 sager. Nævnet kan endvidere fremsøge, hvor gammelt det ældste verserende erstatningskrav er i disse sager, men det vil kræve en manuel gennemgang af sagerne at oplyse, hvornår borgeren indgav den første ansøgning og fremsatte erstatningskrav som følge af straffelovsovertrædelsen.

Alderen på det ældste verserende erstatningskrav i de 256 sager fordeler sig på følgende måde:

Ældste verserende krav fremsat i:	Antal sager:
2016	16
2017	36
2018	44
2019	55
2020	100
2021	5

”